

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL TIMIȘOARA
SECȚIA PENALĂ

ÎNCHEIEREA PENALĂ

Ședința publică de la 26 septembrie 2017

Completul compus din:

PREȘEDINTE

Judecător

Grefier

Ministerul Public este reprezentat de procuror, din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Timișoara.

Pe rol se află judecarea apelului declarat de inculpatul, împotriva sentinței penale nr. 278 din data de 21.06.2017 pronunțată de Judecătoria Sănnicolau Mare.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă pentru inculpatul, apărătorul numit din oficiu, avocat, lipsă fiind inculpatul

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier, după care:

Instanța din oficiu, văzând legala citare a inculpatului și lipsa acestuia de la termenul de judecată; observând că pe parcursul procesului penal inculpatul nu a fost prezent și audiat, respectiv acesta nu și-a manifestat acordul de a presta muncă neremunerată în folosul comunității, cu toate că legea prevede această posibilitate în cauza de față; în raport cu celelalte acte de la dosar, pune în discuție în condițiile art. 475 C.p.pen. sesizarea ÎCCJ pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile prin care să dezlege următoarele chestiuni de drept:

-dacă manifestarea acordului de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității de către inculpat, prevăzută la art. 83 alin. (1) lit. c) Cod penal reprezintă o condiție imperativă pentru a se putea reține ca fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 83 Cod penal pentru amânarea aplicării pedepsei în situația în care inculpatul nu se prezintă la judecată pentru a-și exprima acordul de a presta muncă neremunerată în folosul comunității; iar instanța apreciază că nu se impune stabilirea obligației prevăzute de art. 85 alin. 2 lit. b) Cod penal respectiv stabilirea obligației de a presta muncă neremunerată în folosul comunității pe o perioadă între 30 și 60 de zile.

-dacă manifestarea acordului de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității de către inculpat, prevăzută la art. 83 alin. (1) lit. c) Cod penal reprezintă o condiție imperativă pentru a se putea reține ca fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 83 Cod penal pentru amânarea aplicării pedepsei în situația în care inculpatul cu ocazia audierii arată că nu își dă acordul de a presta muncă neremunerată în folosul comunității; iar instanța apreciază că nu se impune stabilirea obligației prevăzute de art. 85 alin. 2 lit. b) Cod penal respectiv stabilirea obligației de a presta muncă neremunerată în folosul comunității pe o perioadă între 30 și 60 de zile.

Instanța acordă cuvântul pe admisibilitatea acestui demers, cât și pe fondul chestiunii de drept a cărei dezlegare se solicită.

Apărătorul numit din oficiu pentru inculpat, avocat apreciază că sesizarea este admisibilă. Pe fond consideră că s-ar putea dispune amânarea aplicării pedepsei și în cazul în care inculpatul nu se prezintă pentru a-și exprima acordul de a presta muncă neremunerată în folosul comunității.

Reprezentanta Ministerului Public având cuvântul pe admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție arată că, în raport cu actele de la dosarul cauzei, sunt îndeplinite condițiile prev. de art. 475 C.p.pen. pentru sesizarea acesteia. Pe fondul chestiunii de drept, apreciază că atâta vreme cât legiuitorul a înțeles că prevadă expres în art. 83 alin. (1) lit. c) C.pen., acordul inculpatului pentru a beneficia de instituția amânării aplicării pedepsei; legea este clară și previzibilă. Apreciază că nu se poate dispune amânarea aplicării pedepsei fără acordul expres al inculpatului de a presta muncă neremunerată în folosul comunității; chiar și în situația în care cu ocazia deliberării asupra cauzei instanța va aprecia că nu se impune stabilirea acestei obligații.

INSTANȚA

Având în vedere prevederile art. 391 alin.1 Cod procedură penală, în vederea deliberării și pronunțării asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, în condițiile art. 475 C.p.pen., va stabili termen pentru pronunțare la data de 29.09.2017.

Considerent pentru care,

DISPUNE

În baza art.391 Cod procedură penală stabilește termen pentru pronunțare la data de 29.09.2017.

Pronunțată în ședință publică, azi 26.07.2017.

PREȘEDINTE,

.....

JUDECĂTOR,

.....

GREFIER,

.....

RED:/27.09.2017

ROMANIA
CURTEA DE APEL TIMIȘOARA
SECȚIA PENALĂ

ÎNCHEIEREA PENALĂ

Ședința publică de la 29 septembrie 2017

Completul compus din:

PREȘEDINTE

Judecător

Grefier

Ministerul Public este reprezentat de procuror, din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Timișoara.

Pe rol se află judecarea apelului declarat de inculpatul, împotriva sentinței penale nr. 278 din data de 21.06.2017 pronunțată de Judecătoria Sânnicolau Mare.

Dezbaterile și susținerile au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 26.09.2017 care face parte integrantă din prezenta, când, s-a stabilit termen la data de 29.09.2017, în vederea deliberării și pronunțării asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție.

CURTEA

Constată admisibilitatea sesizării potrivit art. 475 C.p.pen., având în vedere următoarele:

În raport cu textul legal mai sus enunțat, se constată că admisibilitatea unei sesizări formulate în procedura pronunțării unei hotărâri prealabile este condiționată de îndeplinirea, în mod cumulativ, a următoarelor trei cerințe:

- instanța care a formulat întrebarea să fie investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță;

- chestiunea de drept supusă analizei să nu fi primit o rezolvare anterioară printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și să nu facă obiectul unui asemenea recurs în curs de soluționare;

- soluționarea pe fond a cauzei să depindă de lămurirea chestiunii de drept ce face obiectul sesizării.

În cauza de față Curtea de Apel Timișoara este investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță potrivit art. 408 și urm. C.p.pen.

Chestiunea de drept, pusă în discuție din oficiu de către instanță, are caracter de noutate, întrucât Înalta Curte de Casație și Justiție nu a mai statuat asupra acesteia printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare;

Cu ocazia soluționării apelului, urmează a analiza și chestiunea de drept dacă, în limita stabilirii vinovăției inculpatului, instanța de apel poate să opteze în condițiile art.83 Cod penal pentru amânarea aplicării pedepsei, dacă va aprecia că nu se impune obligarea inculpatului la muncă neremunerată în folosul comunității:

- în situația în care inculpatul nu se prezintă la judecată pentru a-și exprima acordul de a presta muncă neremunerată în folosul comunității;

- în situația în care dacă, după reluarea cauzei după suspendarea acesteia, inculpatul se va prezenta iar cu ocazia audierii va arăta că nu își dă acordul de a presta muncă neremunerată în folosul comunității; sau se va prevala de dreptul la tăcere.

Obiectul cauzei:

Prin sentința penală nr. 278 din data de 21.06.2017 pronunțată de Judecătoria Sănnicolau Mare, s-a dispus, în temeiul art. 335 alin.1 C.p., raportat la art. 396 alin.1, 2 C.p.p., condamnarea inculpatul, la pedeapsa de 1 an închisoare pentru comiterea infracțiunii de conducerea unui vehicul fără permis de conducere, infr. prev. și ped. de art. 335 alin.1 C.p., în regim de detenție.

În esență prin rechizitoriul emis la data de 29.06.2016 în dosarul nr. 1178/P/2015 al parchetului de pe lângă Judecătoria Sănnicolau Mare s-a reținut, ca stare de fapt, că în data de 31.08.2015, inculpatul a condus pe drumurile publice din orașul Sănnicolau Mare mopedul marca KEEWAY cu număr de înregistrare Dudeștii Vechi 1119, fără a poseda permis de conducere și a produs un accident rutier soldat cu avariarea autoturismului marca Renault Symbol cu număr de înmatriculare TM-74-JUR, condus de numitul

În considerentele sentinței penale nr. 278 din data de 21.06.2017 pronunțată de Judecătoria Sănnicolau Mare, la pag. 4 a hotărârii se reține:

„Instanța nu va reține și cauza de reducere a pedepsei prev. de art.396 al.10 C.poc.pen., având în vedere că inculpatul, deși legal citat, nu s-a prezentat la termenul de judecată fixat.

Totodată, întrucât inculpatul nu și-a exprimat acordul cu privire la prestarea unui munci neremunerate în folosul comunității, instanța nu va putea dispune ca modalitate de executare a pedepsei nici amânarea aplicării pedepsei și nici suspendarea sub supraveghere, singura modalitate fiind cea privativă de libertate.

În acest sens, în temeiul art. 335 alin.1 C.p., instanța îl va condamna pe inculpat.”

Împotriva sentinței penale nr. 278 din data de 21.06.2017 pronunțată de Judecătoria Sănnicolau Mare a declarat apel în termen inculpatul, prin avocatul din oficiu.

La termenul din data de 26.09.2017, nefiind alte cereri, *apelul* era în stare de judecată, cauza putând rămâne în pronunțare, inculpatul nefiind la termenul de judecată, chiar dacă a fost legal citat.

Punctele de vedere ale procurorului și inculpatului prin avocat din oficiu asupra chestiunii de drept sesizate:

Reprezentantul Ministerului Public având cuvântul pe admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție a arătat că, în raport cu actele de la dosarul cauzei, sunt îndeplinite condițiile prev. de art. 475 C.p.pen. pentru sesizarea acesteia. Pe fondul chestiunii de drept, a apreciat că atâta vreme cât legiuitorul a înțeles că prevadă expres în art. 83 alin. (1) lit. c) C.pen., acordul inculpatului pentru a beneficia de instituția amânării aplicării pedepsei, legea este clară și previzibilă. A apreciat că nu se poate dispune amânarea aplicării pedepsei fără acordul expres al inculpatului de a presta muncă neremunerată în folosul comunității; chiar și în situația în care cu ocazia deliberării asupra cauzei, instanța va aprecia că nu se impune stabilirea acestei obligații.

Apărătorul din oficiu al inculpatului, avocat a apreciat că sesizarea este admisibilă. Pe fond consideră că s-ar putea dispune amânarea aplicării pedepsei și în cazul în care inculpatul nu se prezintă pentru a-și exprima acordul de a presta muncă neremunerată în folosul comunității.

Inculpatul legal citat nu a fost prezent pentru a exprima personal un punct de vedere.

Punctul de vedere al completului de judecată.

Problema de drept a fost pusă în discuție de mai multe ori cu ocazia întâlnirilor președinților secțiilor penale ale Înaltei Curți de Casație și Justiție și ale curților de apel, dedicată discutării aspectelor de practică neunitară în materia dreptului penal și dreptului procesual penal.

Astfel în MINUTA întâlnirii președinților secțiilor penale ale Înaltei Curți de Casație și Justiție și curților de apel de la Târgu Mureș, 29-30 septembrie 2016, se consemnează:

„56. Titlu problemei de drept: Se poate dispune amânarea aplicării pedepsei în situația în care inculpatul nu își dă acordul să presteze o muncă neremunerată în folosul comunității? ... Acte normative incidente: art. 83 alin. (1) lit. c) C.pen. ... Participanții la întâlnire au *agreat, cu majoritate*, soluția expusă în punctul de vedere al INM, în sensul că manifestarea acordului de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității de către inculpat reprezintă una dintre condițiile care trebuie îndeplinite pentru ca instanța să dispună amânarea aplicării pedepsei, chiar dacă, în concret, nu va opta pentru stabilirea acestei obligații. Art. 83 alin. (1) lit. c) C.pen. nu lasă loc de interpretări în acest sens; pe de altă parte, la momentul la care instanța verifică existența acestui acord, în principiu nu este epuizată cercetarea judecătorească și nu se poate prefigura soluția ce urmează a se pronunța în cauză, astfel că manifestarea de voință a inculpatului poate să servească la formarea unei convingeri corecte a instanței în legătură cu atitudinea inculpatului față de fapta reținută în sarcina sa și urmarea socialmente periculoasă produsă, având valoarea unui criteriu de individualizare a pedepsei și modalității de executare a acesteia.”

În MINUTA întâlnirii din perioada 18-19 mai 2017 ce a avut loc la Curtea de Apel Iași se consemnează:

„19. Titlul problemei de drept: Dacă pot fi considerate ca fiind îndeplinite condițiile pentru amânarea aplicării pedepsei prevăzute la art. 83 Cod penal în situația în care inculpatul nu se prezintă la judecată pentru a-și exprima acordul de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității dar judecătorul apreciază că nu este necesar ca, stabilind o pedeapsă și amânând aplicarea acesteia, să stabilească în sarcina inculpatului obligația prevăzută la art. 85 alin. (2) lit. b) Cod penal (Tribunalul Satu Mare)...

Opinia judecătorilor este că în asemenea situații pot fi considerate ca fiind îndeplinite condițiile pentru amânarea aplicării pedepsei prevăzute la art. 83 Cod penal.

Problema a fost discutată la întâlnirea anterioară de la Tg.Mureș (septembrie 2016), ocazie cu care participanții au *agreat, cu majoritate*, soluția expusă în punctul de vedere al INM, în sensul că manifestarea acordului de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității de către inculpat reprezintă una dintre condițiile care trebuie îndeplinite pentru ca instanța să dispună amânarea aplicării pedepsei, chiar dacă, în concret, nu va opta pentru stabilirea acestei obligații. Art. 83 alin. (1) lit. c) C.pen. nu lasă loc de interpretări în acest sens; pe de altă parte, la momentul la care instanța verifică existența acestui acord, în principiu nu este epuizată cercetarea judecătorească și nu se poate prefigura soluția ce urmează a se pronunța în cauză, astfel că manifestarea de voință a inculpatului poate să servească la formarea unei convingeri corecte a instanței în legătură cu atitudinea inculpatului față de fapta reținută în sarcina sa și urmarea socialmente periculoasă produsă, având valoarea unui criteriu de individualizare a pedepsei și modalității de executare a acesteia.

Cu majoritate, participanții la întâlnire au menținut soluția *agreată* la întâlnirea de la Târgu Mureș.”

Texte legale incidente în dezlegarea chestiunii de drept pusă în discuție:

Codul penal

Art. 83 Condițiile amânării aplicării pedepsei

(1) Instanța poate dispune amânarea aplicării pedepsei, stabilind un termen de supraveghere, dacă sunt întrunite următoarele condiții:

a) pedeapsa stabilită, inclusiv în cazul concursului de infracțiuni, este amenda sau închisoarea de cel mult 2 ani;

b) infractorul nu a mai fost condamnat anterior la pedeapsa închisorii, cu excepția cazurilor prevăzute în art. 42 lit. a) și lit. b) sau pentru care a intervenit reabilitarea ori s-a împlinit termenul de reabilitare;

c) infractorul și-a manifestat acordul de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității;

d) în raport de persoana infractorului, de conduita avută anterior săvârșirii infracțiunii, de eforturile depuse de acesta pentru înlăturarea sau diminuarea consecințelor infracțiunii, precum

și de posibilitățile sale de îndreptare, instanța apreciază că aplicarea imediată a unei pedepse nu este necesară, dar se impune supravegherea conduitei sale pentru o perioadă determinată.

Art. 85 Măsurile de supraveghere și obligațiile

(1) Pe durata termenului de supraveghere, persoana față de care s-a dispus amânarea aplicării pedepsei trebuie să respecte următoarele măsuri de supraveghere:

- a) să se prezinte la serviciul de probațiune, la datele fixate de acesta;
- b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;
- c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile, precum și întoarcerea;
- d) să comunice schimbarea locului de muncă;
- e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

(2) **Instanța poate impune persoanei față de care s-a dispus amânarea aplicării pedepsei să execute una sau mai multe dintre următoarele obligații:...**

b) să presteze o muncă neremunerată în folosul comunității, pe o perioadă cuprinsă între 30 și 60 de zile, în condițiile stabilite de instanță, afară de cazul în care, din cauza stării de sănătate, persoana nu poate presta această muncă. Numărul zilnic de ore se stabilește prin legea de executare a pedepselor;

(3) Pentru stabilirea obligației prevăzute la alin. (2) lit. b), instanța va consulta informațiile puse la dispoziție periodic de către serviciul de probațiune cu privire la posibilitățile concrete de executare existente la nivelul serviciului de probațiune și la nivelul instituțiilor din comunitate.

Codul de procedură penală:

Art. 378 Audierea inculpatului

(3) În situațiile în care legea prevede posibilitatea ca inculpatul să fie obligat la prestarea unei munci neremunerate în folosul comunității, acesta va fi întrebat dacă își manifestă acordul în acest sens, în cazul în care va fi găsit vinovat.

Se reține că în materie penală, organele judiciare trebuie să țină seama de principiul potrivit căruia sancționarea unei fapte ca infracțiune trebuie să intervină ca ultim resort în protejarea unei valori sociale, ghidându-se după principiul "ultima ratio". Referitor la principiul „ultima ratio” în materie penală acesta are semnificația comună de procedeu sau metodă ultimă sau finală folosită pentru a atinge scopul urmărit și este interpretat ca având semnificația că legea penală este singura în măsură să atingă scopul urmărit, alte măsuri de ordin civil, administrativ etc. fiind improprie în realizarea acestui deziderat.

Instanța de apel reține că, scopul urmărit de legiuitor prin legislația penală, în sens larg, este acela de a apăra ordinea de drept, iar, în sens restrâns, este acela de a apăra valori sociale, identificate de legiuitor în partea specială a Codului penal, acest scop fiind, în principiu, legitim. *Totodată, măsurile adoptate de legiuitor pentru atingerea scopului urmărit trebuie să fie adecvate, necesare și să respecte un just echilibru între interesul public și cel individual.*

Din perspectiva principiului "ultima ratio" în materie penală, nu este suficient să se constate că faptele incriminate aduc atingere valorii sociale ocrotite, ci această atingere trebuie să prezinte un anumit grad de intensitate, de gravitate, *care să justifice sancțiunea penală, inclusiv sub aspectul executării acesteia în regim de detenție.*

Se reține că amânarea aplicării pedepsei este o măsură de individualizare judiciară a pedepsei pe care o poate dispune instanța constând în amânarea temporară a aplicării pedepsei închisorii de cel mult 2 ani sau a pedepsei amenzii stabilite cu privire la inculpatul persoană fizică majoră care a comis o infracțiune, când instanța apreciază ținând seama de persoana infractorului și de conduita acestuia avută înaintea și după comiterea infracțiunii că în raport cu situația personală a inculpatului aplicarea imediată a unei pedepse nu este necesară dar se impune supravegherea conduitei sale pe un termen de supraveghere fix de 2 ani.

În condițiile art. 85 Cod penal persoana supravegheată pe durata termenului de supraveghere a amânării aplicării pedepsei trebuie în mod imperativ să respecte măsurile de supraveghere de la alin.(1) al acestui articol; totodată instanța poate, *nefiind obligatoriu*, să

impună celui în cauză să execute una sau mai multe obligații de la alin. (2), al aceluiași articol, inclusiv obligația de a presta muncă neremunerată în folosul comunității.

În ipoteza în care instanța dispune amânarea aplicării pedepsei și obligă infractorul la muncă neremunerată în folosul comunității, un astfel de demers nu se poate realiza fără ca în prealabil infractorul să-și fi dat acordul în acest sens. Această condiție este necesară în vederea evitării supunerii condamnatului la muncă forțată sau obligatorie, împrejurare ce contravine prevederilor art. 4 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, respectiv art. 42 din Constituție.

În raport cu cele de mai sus instanța de apel apreciază că voința legiuitorului nu a fost aceea de a nu putea beneficia de amânarea aplicării pedepsei infractorul care nu-și manifestă în mod expres acordul de a presta muncă în folosul comunității sau refuză să își dea acest acord în limita în care instanța apreciază că în raport cu datele personale ale infractorului și infracțiunea săvârșită nu este necesară stabilirea unei astfel de obligații în sarcina celui în cauză; a aprecia un astfel de acord ca o condiție indispensabilă pentru a se putea dispune amânarea aplicării pedepsei poate fi privit ca un formalism excesiv ce nu servește scopului și funcțiilor pedepsei penale.

Prin urmare, constatând admisibilitatea procedurii conform art. 475 Cod procedură penală, în baza art. 476 alin. 1 rap. la art. 475 Cod procedură penală, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție pentru dezlegarea unei chestiuni de drept privind interpretarea dispozițiilor art. 83 C.pen. respectiv:

-dacă manifestarea acordului de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității de către inculpat, prevăzută la art. 83 alin. (1) lit. c) Cod penal reprezintă o condiție imperativă pentru a se putea reține ca fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 83 Cod penal pentru amânarea aplicării pedepsei în situația în care inculpatul nu se prezintă la judecată pentru a-și exprima acordul de a presta muncă neremunerată în folosul comunității; iar instanța apreciază că nu se impune stabilirea obligației prevăzute de art. 85 alin. 2 lit. b) Cod penal respectiv stabilirea obligației de a presta muncă neremunerată în folosul comunității pe o perioadă între 30 și 60 de zile.

-dacă manifestarea acordului de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității de către inculpat, prevăzută la art. 83 alin. (1) lit. c) Cod penal reprezintă o condiție imperativă pentru a se putea reține ca fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 83 Cod penal pentru amânarea aplicării pedepsei în situația în care inculpatul cu ocazia audierii arată că nu își dă acordul de a presta muncă neremunerată în folosul comunității; iar instanța apreciază că nu se impune stabilirea obligației prevăzute de art. 85 alin. 2 lit. b) Cod penal respectiv stabilirea obligației de a presta muncă neremunerată în folosul comunității pe o perioadă între 30 și 60 de zile.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

În baza art. 476 alin. 1 rap. la art. 475 Cod procedură penală, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție pentru dezlegarea unei chestiuni de drept:

-dacă manifestarea acordului de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității de către inculpat, prevăzută la art. 83 alin. (1) lit. c) Cod penal reprezintă o condiție imperativă pentru a se putea reține ca fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 83 Cod penal pentru amânarea aplicării pedepsei în situația în care inculpatul nu se prezintă la judecată pentru a-și exprima acordul de a presta muncă neremunerată în folosul comunității; iar instanța apreciază că nu se impune stabilirea obligației prevăzute de art. 85

alin. 2 lit. b) Cod penal respectiv stabilirea obligației de a presta muncă neremunerată în folosul comunității pe o perioadă între 30 și 60 de zile.

-dacă manifestarea acordului de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității de către inculpat, prevăzută la art. 83 alin. (1) lit. c) Cod penal reprezintă o condiție imperativă pentru a se putea reține ca fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 83 Cod penal pentru amânarea aplicării pedepsei în situația în care inculpatul cu ocazia audierii arată că nu își dă acordul de a presta muncă neremunerată în folosul comunității; iar instanța apreciază că nu se impune stabilirea obligației prevăzute de art. 85 alin. 2 lit. b) Cod penal respectiv stabilirea obligației de a presta muncă neremunerată în folosul comunității pe o perioadă între 30 și 60 de zile.

În temeiul art. 476 alin. Cod procedură penală suspendă soluționarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept sesizate.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică azi, 29.09.2017.

PREȘEDINTE,

.....

JUDECĂTOR,

.....

GREFIER,

.....

Red...../02.10.2017

Tehnored...../2 ex./02.10.2017